

også varetager den specialiserede rådgivning, som hidtil har været ydet af amterne. Det hænger sammen med, at kommunalbestyrelserne får hele myndighedsansvaret for alle de sociale opgaver.

Bestemmelsens stk. 4 viderefører endvidere den gældende bestemmelse om den specielle rådgivning i § 101, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. med den ændring, at det nu er kommunalbestyrelsen, som har ansvaret for denne rådgivning.

Bestemmelsen indeholder endvidere redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 11

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i §§ 5 og 34 i lov om social service, dog med den ændring, at kommunerne nu varetager både den almindelige og den specialiserede rådgivning, som hidtil har været ydet af amterne. Det hænger sammen med, at kommunalbestyrelserne får hele myndighedsansvaret for alle de sociale opgaver.

Bestemmelsen indeholder endvidere redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 12

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i §§ 68 og 69, stk. 1 og 3, i lov om social service, dog med den ændring, at amtsrådets forpligtelse som konsekvens af strukturaftalen til at yde specialrådgivning til personer med betydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer efter § 69, stk. 1, fremover bliver en kommunal opgave. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at sørge for tilbud om rådgivning til persongruppen fremgår af § 68, stk. 1 i den gældende lov om social service, der videreføres i forslaget § 12, stk. 1. Der er således ikke tale om realitetsændringer i forhold til rådgivning af målgruppen. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med regionsrådet om ydelse af specialrådgivning, jf. bemærkningerne til § 5.

Bestemmelsen indeholder endvidere redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 13

Bestemmelsen er ny, og er en konsekvens af strukturaftalen. Det fremgår af aftalen, at der skal oprettes en national videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO). Formålet med en sådan organisation er at sikre en sammenhængende og helhedsorienteret vidensindsamling og -udvikling. Formålet er endvidere at sikre rådgivning og vejledning af borgere og kommuner og et landsdækkende overblik over den samlede specialrådgivning.

Kommunerne får ansvaret for at tilbyde såvel den almindelige som den mere specialiserede rådgivning til brugere og pårørende, som de efter loven har krav på. Kommunerne kan søge støtte til deres rådgivningsopgaver dels i andre kommuner og hos private dels i de tilbud, som regionerne driver. Som supplement hertil skal VISO tilbyde kommuner og borgere vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager samt vejledende udredning i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud.

I samme omfang som i dag skal specialrådgivningsfunktionen være en gratis ydelse i forhold til kommuner og borgere.

Borgere vil kunne henvende sig direkte til VISO om specialrådgivning, men i langt de fleste tilfælde er det mest hensigtsmæssigt for borgeren, at henvendelsen går via kommunen for at sikre en dialog mellem borger, den ansvarlige myndighed (kommunen) og den rådgivende instans (VISO).

Henvendelser om udredning skal i alle tilfælde ske via kommunen. Et kommunalt afslag på udredning i VISO vil kunne indbringes for det sociale nævn.

VISO afgør om en konkret sag og problemstilling falder inden for VISO's område og skal således kunne afvise henvendelser. Afgørelsen kan ikke påklages, hverken til socialministeren eller de sociale klagemyndigheder.

VISO samarbejder med og indgår kontrakter med kommuner, regioner m.fl. om levering af specialiseret rådgivning og vejledning fra de lokale tilbud.

VISO er en netværksorganisation med en mindre central enhed, men hvor hovedparten af specialisterne er placeret decentralt, idet de er ansat i kommuner, regioner eller i private tilbud. Netværket fastholdes således samlet som en del af det kommunale/regionale tilbud, dvs. forbliver lokalt i de tilbud, hvor de i øvrigt arbejder.

I det omfang, det er relevant for VISO's virksomhed, kan VISO også samarbejde med funktioner under andre sektorer, fx sundhed og arbejdsmarked.

VISO består af en vidensfunktion, en specialrådgivningsfunktion og en udredningsfunktion. VISO er primært praksisorienteret, og skal opbygge viden om, hvordan man håndterer personer med specifikke problemer (metodeudvikling inden for behandlingsformer). VISO kan også pege på indsatsområder for forskning og omsætte forskningsresultater til anvendelig viden.